

τῷ σταθμῷ· οἱ ὑπάλληλοι ἐπιθεωροῦσι τοὺς τροχοὺς τῆς ἀφίχθεις ἀμαξοστοιχίας, ἀλλάσσονται οἱ λέβητες· ἕτερα ζεύγματα σχηματίζονται καὶ ἄλλα ἀναμένονται· οἱ τῆς ἀποθήκης ἐκφορτώνουσι τὰς ἀποσκευάς· πληθὺς ὅλη ὑπαλλήλων εὐρίσκεται εἰς κίνησιν, ἐνῶ ὁ σταθμάρχης, ἰστάμενος ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, καὶ τὰς χεῖρας ἔχων ὀπισθεν, ρίπτει ἐφ' ἀπάντων τὸ ἐρευνητικὸν βλέμμα του.

— Ἀπ' ἐδῶ πρέπει νὰ ἐξέλθῃτε! ἐκεῖθεν εὐρίσκεται τὸ ξενοδοχεῖον! Πρέπει νὰ διαβῇτε τὴν σιδηροδρομικὴν ὁδόν. Ἀλλὰ περιμεínaτε, σὰς παρακαλῶ, νὰ χωρισθῇ ἡ μηχανὴ ἀπὸ τὴν ἀμαξοστοιχίαν.

Πάντες κατέρχονται ἐνησχολημένοι, οἱ κύριοι φέροντες πιλίδια, αἱ κυραὶ κεκαλυμμένα διὰ μακρῶν ἐπανωφωρίων. Ἄλλοι τρέχουσιν ἀνυπομόνως ζητοῦντες διόδον· ἄλλοι ἀναμένουσι νὰ ἀποχωρισθῇ ἡ μηχανή· ἄλλοι κρατοῦντες τὰς ἀποσκευάς των συνωθοῦνται πρὸς τὴν ἐξόδον, συγκεκινημένοι, μειδιῶντες πρὸς τὰ ὀπισθεν τῶν ὕλων τῆς θύρας διαφανόμενα φιλικὰ πρόσωπα.

Ἡ Μαρία στρέφεται ἀναζητοῦσα τὴν Χριστίναν, ἀλλ' αὕτη δὲν εὐρίσκεται πλέον πλησίον τῆς...

Τὴν ἀναζητεῖ ματαίως διὰ μέσου τοῦ πλήθους, ὅπερ τὰς ἀπεχώρισεν...

Ἡ μηχανὴ ἀκόμη δὲν ἀπεσπάρθη.

Αἶφνης συριγμὸς ἀντηχεῖ καὶ ἡ μηχανὴ ἐξορμᾷ, ἀλλ' ἀμέσως ἐμποδίζεται, ὑπὸ κραυγῶν, σημείων καὶ σημαίων τῶν φυλάκων πυρετωδῶς κινουμένων... Τὸ πλῆθος, εὐκίνητον πάντοτε, ἀναστρέφει καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν μηχανήν, ὅπου ἔχει σχηματισθῇ ἤδη κύκλος περιέργων! Ἡ Μαρία σπεύδει καὶ αὕτη, πιεζομένη ὑπὸ θλιβεροῦ προαισθήματος... Προσπαθεῖ νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν πρώτων θεατῶν, ὡθεῖ, παρακαλεῖ: «Σὰς παρακαλῶ, ἀφίστατέ με νὰ διέλθω... Τί εἶναι; τί εἶναι;»

Ἀλλ' ἡ πληθὺς καθίσταται ἀδιάσπαστος συρρευσάντων ὅλων τῶν ἐπιβατῶν, τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀνθρώπων τοῦ σταθμοῦ... Κεφαλαὶ προτείνονται.

Ἀντιφατικώταται φῆμαι κυκλοφοροῦσιν:

— Δὲν εἶναι τίποτε... ἐκτροχίας... Ἐν παιδίον, τὸ ὅποιον ἠθέλησε νὰ περάσῃ... ὄχι, μία γυνή, μία τρελλή... δὲν εἶναι πληγωμένη... ἐσώθη... ἀπέθανε... γρήγορα ἔνα ἱατρὸν...

Πράγματι συνέβη δυστύχημα· διότι προστρέχει ὁ ἱατρός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ σταθμάρχου, τοῦ ἀστυνόμου καὶ ἐνὸς χωροφύλακος... Τὸ πλῆθος σχηματίζει διόδον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐξουσίαν... Ἡ Μαρία δύναται νὰ ἴδῃ... ἀλλ' αἶφνης κραυγὴ τρόμου καὶ οἴκτου ἐκφεύγει τοῦ στόματός της. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, αἱματόφυρτον, ἀγνώριστον, φρικωδῶς παραμυρφομένον ἐξετείνεται τῆς Χριστίνης τὸ σῶμα!... Ἡ κεφαλὴ καὶ εἰς τῶν βραχιόνων σχεδὸν ἀπεσπάρθησαν τοῦ σώματος... τὸ αἷμα εἶχεν ἀναβλύσει καὶ ἐπαναπέσει ἐπὶ τοῦ προσώπου... Δὲν διακρίνονται ἡ

οἱ ὀφθαλμοί, μέλανες καὶ μεγάλοι, μείναντες ἀνοικτοί, καὶ ἐστραμμένοι ἄνω, πρὸς τὸν οὐρανόν. Ὁ ἱατρός βεβαιοῖ τὸν θάνατον. Οἱ τοῦ σιδηροδρόμου κομίζουσι φορεῖον καὶ κύπτουσιν ὅπως ἀναλάβωσι τὸ πτώμα τῆς.

... Ἡδὴ ἀρχεται ἡ ἀνάκρισις. Ὁ σταθμάρχης, ὁ μοίραρχος καὶ ἡ εἰδοποιηθεῖσα ἀστυνομία λαμβάνουσι σημειώσεις. Ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Μαρίαν, τὴν ὁποίαν βλέπουσιν ὀλοῦζουσας παρὰ τὸ πτώμα καὶ παράφορον ἐκ θλίψεως... αὕτη οὐδὲν εἶχεν ἴδει, ἀλλὰ σκέπτεται καὶ ἀπαντᾷ... πρέπει νὰ γίνη τοῦτο διὰ τὴν δυστυχὴ νεκράν, ὅπως οὐδεὶς τὴν ὑποπτέυθῃ ποτέ...

«Ἐπειδὴ ἡ ἀμαξία τῶν ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἀνυπόμονος ἡ φίλη της, ἀντὶ νὰ διέλθῃ ὀπισθεν ἢ νὰ περιμένη νὰ ἀποσπασθῇ ἡ μηχανή, ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καιρὸν νὰ διέλθῃ... Καὶ ἔτρεξε πρὶν δυνθῶσι νὰ τὴν ἐμποδίσωσιν, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ μηχανὴ ἐκινεῖτο· ἀλλ' αἶφνης, φοβηθεῖσα, ἐδίστασε καὶ ἠθέλησε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ὅτε ὁ ποὺς περιεπλάκη εἰς τὴν ἐσθῆτά της... ἔπεσε καὶ ἐφρονεύθη...»

Πραγματικῶς δὲ οὕτω φαίνεται ὅτι συνέβη· διότι ὅλοι οἱ ἰδόντες διηγοῦνται σχεδὸν ὅτι καὶ ἡ Μαρία Σεγιέρου.

Ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη δὲν ἀπηλλάγη εἰσέτι... ἠναγκάσθη νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀληθὴ ἀνάκρισιν. Προφέρει τὸ ὄνομα τοῦ θύματος, πόθεν ἤρχετο, ποῦ διηυθύνετο... Διηγεῖται ὅτι ἦτο ἡ κυρία δὲ Βουαρμενόν, νέαν γυνή, πλουσία καὶ εὐτυχὴς καὶ ὅτι μετέβαινε, ὅπως συναντήσῃ τὸν σύζυγόν της, τὸν ὅποιον ἐλάτρευεν, εἰς Βρέστην, ἀξιωματικὸν ὄντα τοῦ ναυτικοῦ· καὶ οἱ λυγμοὶ τὴν πνίγουσι καὶ τὸ πλῆθος συγκινεῖται, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀδιαφόρως διαλύεται.

Ἡ ἀμαξοστοιχία τῆς Βρετάνης καθυστέρησεν ἐπὶ τινὰ λεπτά, ὅθεν πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ἡ τάξις ἐπανέρχεται μικρὸν κατὰ μικράν.

— Εἰς τὰς ἀμαξίας, κύριοι ἐπιβάται, εἰς τὰς ἀμαξίας!

Ἡ Μαρία διστάζει στιγμιαίως... Νὰ ἀφίσῃ ἐκείνην, ἥτις ὑπῆρξε φίλη της; Ναί, διότι τῇ μένει πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκον, καθήκον λυπηρόν· θέλει αὕτη νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν Ραοὺλ τὴν ἀπαίσιαν εἰδησιν. Νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὴν μάθῃ οὗτος παρ' ἄλλου.

Ἀποτείνει λέξεις τινὰς εἰς τὸν σταθμάρχην, εἰδοποιούσας ὅτι ἠθέληεν ἐπανέλθῃ τὴν ἐπαύριον, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀμαξίαν. Καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἀπέρχεται, ἐνῶ τὰ πυρὰ τῆς λάμπουσιν ὡς δύο ἐρυθροὶ ὀφθαλμοὶ τέρατος.

Θ'

Οὐδεὶς ὑπώπτεισε ποτὲ αὐτοκτονίαν, ὁ δὲ Ραοὺλ ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου. Καὶ αὕτη ἡ Μαρία Σεγιέρου δὲν γνωρίζει τί νὰ πιστεύσῃ. Ὅπως δήποτε ἡ τελευ-

ταία ἐπιθυμία τοῦ Λευκοῦ Αἰνίγματος ἐπραγματοποιήθη· ἡ μνήμη της θέλει μείνει προσφιλῆς.

Ὁ δὲ Γεώργιος Σχοβίλ, ἐκεῖ κάτω, εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἀφρικανικῆς γῆς, ὁ δυστυχὴς θέλει κλαῦσαι μόνος ὅταν μάθῃ τὸ θλιβερόν δυστύχημα.

N. Δ.

* ΤΕΛΟΣ

Ἐν τῷ γραφεῖ τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν ἐν Παρίσις ἐκδομένην

LECTURE

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΗΝ ΤΗΝ 10 ΚΑΙ 25 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
(Ἐκ σελίδων 200 περίπου μεγάλου 8ου)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ:

Μυθιστορήματα καὶ διηγήματα τῶν διασημωτέρων συγγραφέων, ὡς τοῦ Ἀλφόνσου Δουδέ, τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ, τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ, τοῦ Γεωργίου Ὀνέ, τοῦ Λουδοβίκου Ἀλεβύ, τοῦ Guy de Maupassant, τοῦ René Maizeroy, τοῦ Paul Bourget, τοῦ Pierre Loti κτλ. κτλ.

Ἀρθρα Ἐπιστημονικά, Περιηγήσεις, Ἀναμνήσεις, Ταξιδίων, Ποιήσεις, Καλλιτεχνικά, Στατιστικά, κτλ., γεγραμμένα ὑπὸ τῶν καλλιτέρων συγγρόνων ἄλλων συγγραφέων.

Συνδρομὴ ἑτησία καὶ προπληρωτέα

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ φρ. χρ. 16
Φυλλάδια πωλοῦνται χωριστὰ πρὸς 1 δρ. ἑκάστον.

Οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν λαμβάνουσι τὴν Lecture, ἅμα τῇ λήψει τῆς συνδρομῆς.

A. LUTAUD

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

τροποποιηθεῖσα συμφώνως τῇ Ἑλληνικῇ νομοθεσίᾳ ὑπὸ

A. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ἐφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 356, τιμώμενος δραχ. 8, ταχυδρομικῶς 8,50 καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσ. 8.

A. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Περὶ τῶν ἐξ αἵματος κηλίδων μετὰ εἰκόνων.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 62, τιμώμενος δραχ. 2, ταχυδρομικῶς 2,30.

Εὐρίσκονται ἀμφότερα ἐν τῷ γραφεῖ ἡμῶν.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

Συνδρομὴ ἑτησία καὶ προπληρωτέα Ἐν Ἀθήναις:

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 12.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιόδικου τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖ τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσίας στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς Κορίνθης, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.